

Dames en heren,

Mijn naam is Theo Coumans, lid van het LLTB-hoofdbestuur en ik spreek namens onze bezorgde leden, over agendapunt 6 “Voorstel tot vaststelling landschapsvisie Maasdal”. Laat ik maar meteen met de deur in huis vallen: deze leden voelen zich bedreigd in hun bestaan, onzekerheid over hun bedrijf en thuis! Dit klinkt misschien wat extreem, maar dit geeft wel het beste hun gevoelens weer. Beetje bij beetje wordt hun land en kostwinning afgepakt of hun bestaan onmogelijk gemaakt, de in de visie genoemde ontwikkelkansen zijn onrealistisch, zo wordt bij de lijst instrumenten en financiën, inzicht in markt en verdien modellen een zeer essentieel onderdeel voor realiseerbaarheid niet eens genoemd.

Dit is alweer het vijfde plan dat de afgelopen jaren over het Maasdal is bedacht! En allemaal plannen met ambities die totaal niet aansluiten bij de realistische ambities en mogelijkheden van de agrariërs., Terwijl de land- en tuinbouw in dit gebied net perspectief nodig heeft om te floreren of betergezegd te blijven bestaan. U stelt dat het gebied rundveehouders nodig heeft om het speciale karakter van het gebied te behouden. Maar er word compleet voorbij gegaan of deze wel een bestaansrecht hebben met deze visie. Er wordt veel gesproken over natuur inclusieve landbouw en nieuwe verdienmodellen, maar u vergeet hier economie en haalbaarheid. Bedenk daarbij dat een agrariër niet zo veel keuzevrijheid heeft. Voor de afzet van zijn producten is hij gebonden aan zijn afnemers. Natuur inclusief of planet proof produceren levert nu nog geen meerprijs op en gaat vooralsnog voor een groot gedeelte op in bulk. Met andere woorden, het kost de boer of tuinder, zeker in de opstart, alleen maar geld. Dit krijgen we vandaag hier ook niet opgelost, maar we missen in deze visie enig bewustzijn van dit alles. Er wordt alleen maar gevraagd aan de agrariër terwijl er nog niet eens een luisterend oor is geboden.

Dat brengt mij meteen bij een belangrijke tekortkoming van deze landschapsvisie. Agrariërs zelf zijn niet gekend of gehoord in dit plan. Een bureau uit Amsterdam schreef de visie op, met weinig oog en oor voor die partijen die deze regio hebben ontwikkeld en er een toekomst willen houden. Wat een handreiking had moeten zijn, voelt als een bedreiging. Wij missen gevoel bij het ontstaan van en de mentaliteit in dit gebied. **En staan wij hierin alleen**, absoluut niet. als wij de nota van inspraak lezen is de meest gehoorde klacht, we zijn niet gehoord of meegenomen in de voorbereiding van dit plan.

Denk echter niet dat onze leden niet willen veranderen. Zij realiseren zich maar al te goed dat er maatschappelijke uitdagingen en veranderingen zijn, waar ook zij een bijdrage aan moeten en willen leveren. Sterker nog, de agrariërs zijn niet het probleem maar onderdeel van de oplossing. Dat kan alleen als je samen mét die agrariërs wil optrekken en op zo'n manier dat er met betrokkenen word gesproken wordt in plaats van over hen. Want ambities die achter een bureau zijn verzonnen en weinig realiteitsgehalte hebben zijn geen basis voor constructief overleg.

Wilt u als raad dat bedrijven waar vaak al meerdere generaties boeren en tuinders wonen die dit landschap hebben gevormd, er het bijltje bij neergooien, dit omdat **u** hun bestaan onmogelijk maakt?

Wij hopen van niet. Welke bedrijfsopvolger wil in deze gemeente nog ondernemen als jullie als Raad hun toekomst afnemen? **Daarom** Stop met maatregelvoorschriften en kom met doelvoorschriften. **Een voorbeeld.** het aanduiden van gebieden als “mogelijke locatie weerdverlaging”. Met deze aanduiding op je grond, wordt het alleen maar lastig om ontwikkelingen gefinancierd te krijgen vaak noodzakelijk zijn om te voldoen aan maatschappelijke eisen. En dan de simpele vraag wat gaat er fout als deze aanduiding niet op de kaart staat? Helemaal niets. Als er een moment komt dat er een initiatiefnemer is die ruimte voor de rivier wilt bieden, kunt u als Raad op dat moment het initiatief beoordelen en eventueel mogelijk

maken. Wij vragen u daarom deze aanduiding te schrappen. Dit is ook zo iets dat de boeren en tuinder in dit nu nog mooie Bergen liever vooraf met u besproken hadden. Maar dat geldt eigenlijk voor alle plannen en visies die de laatste tijd vanuit uw College zijn gepresenteerd. We denken en doen graag mee, maar wel vanuit het idee dat we er allemaal beter van worden. Natuur inclusief en nieuwe concepten zijn daar een afgeleide van, maar zijn slechts een middel om het doel te bereiken.

Resumerend vragen wij dus:

1. Schrap op de kaarten de aanduiding “mogelijke locatie weerdverlaging”, dit voegt niets toe en alleen maar ongewenste effecten voor de zittende agrariër.
2. Inventariseer bij alle agrariërs in de gemeente wat hun toekomstplannen zijn en wat hun ambitie is. Vraag wat ze daarvoor nodig hebben. Tip: doe dit bij voorkeur zelf, maar besteed het in ieder geval niet uit aan een bureau uit de Randstad dat niet bekend is met de landbouw in de streek.
3. Stop met maatregel voorschriften en stap over op doelvoorschriften.
4. Bied maatwerk om bedrijven perspectief te bieden.
5. En overleg met betrokkenen.